

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υποθ. Αρ.2004 /2012)

29 Σεπτεμβρίου, 2015

[Τ.ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δικαστής]

Αναφορικά με το Άρθρο 146 του Συντάγματος

Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου

Αιτητών

Και

1. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού
2. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού

Καθ' ών η αίτηση

Κ.Χ'Ιωάννου, για τους αιτητές

Δ.Καλλή, (κα.), – δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ'ων η αίτηση

Π.Πολυβίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος,

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Οι αιτητές επιδιώκουν δια της παρούσης δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση με αρ.48/12 με την οποία διαπίστωσαν παράβαση από

τους αιτητές των αρ. 6(1)(β) και 6(1)(γ) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008, Ν.13(Ι)/08 (ο οποίος κατήργησε και αντικατέστησε το Ν.207/89) και επέβαλε στους αιτητές διοικητικό πρόστιμο είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς οποιοδήποτε αποτέλεσμα, καθώς και Διάταγμα Δικαστηρίου που να ακυρώνει την πιο πάνω απόφαση.

Αντικείμενο της υπό αναφορά υπόθεσης υπήρξε καταγγελία της Εταιρείας Thunderworx Ltd (διάδοχη κατάσταση της οποίας είναι το ενδιαφερόμενο μέρος, Primetel, εφεξής Ε.Μ.) που υπέβαλε για εξέταση στην ΕΠΑ στις 11.10.2005 εναντίον των αιτητών «αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών συντόμων γραπτών μηνυμάτων προστιθέμενης αξίας (premium SMS) στους εναλλακτικούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπου η χρέωση γίνεται κατά τον τερματισμό, κατά παράβαση του Ν.207(Ι)/1989, ως ίσχυε τότε και ο οποίος έχει αντικατασταθεί από τον περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμο Ν.13(Ι)/2008» λόγω «της συμπεριφοράς της ΑΤΗΚ να μη δίδει τη δυνατότητα σε εναλλακτικούς παρόχους (όπως το ΕΜ) να προσφέρουν στο καταναλωτικό κοινό την πιο πάνω υπηρεσία».

Ιστορικό της υπόθεσης

Το ιστορικό της υπόθεσης, είναι αλήθεια, ανάγεται στο έτος 2005, αφού το Ε.Μ. είναι στις 11.10.2005 που κατήγγειλε την υπόθεση και άρχισε η διερεύνηση της.

Η Επιτροπή σε συνεδρίαση της ημερ. 2.12.2005 έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να προχωρήσει σε δέουσα προκαταρκτική έρευνα της καταγγελίας.

Όμως, στις 29.1.2008 που η Επιτροπή εξέτασε τη σχετική καταγγελία υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου (**ΑΤΗΚ v. Δημοκρατίας (2007) 3 Α.Α.Δ. 560**), ανακάλεσε την προηγούμενη διαδικασία και στις 8.1.09 ξανάρχισε τη διαδικασία με νέα συγκρότηση. Διερευνήθηκε η καταγγελία, εξεδόθη απόφαση στις 14.10.2010 και επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο.

Στις 3.1.2011, η ΑΤΗΚ με την προσφυγή με αρ. 2/11 ζήτησε την ακύρωση της ως άνω απόφασης της Επιτροπής.

Στις 7.10.2011 η Νομική Υπηρεσία δέχθηκε ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, ως αποτέλεσμα της απόφασης της πλήρους Ολομέλειας στην υπόθεση **Exxon Mobil κ.α. v. ΕΠΑ, (2011)3Α Α.Α.Δ. 449** στην οποία κρίθηκε ότι, υπήρξε κακή σύνθεση ενόψει παρατυπιών διορισμού του Προέδρου αυτής.

Στις 14.2.2012, η Επιτροπή με τη νέα σύνθεσή της (σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως η σχετική απόφασή του ημερομηνίας 20.12.2011), εξέτασε την υπόθεση υπό το φως της πιο πάνω απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου και, αφού έλαβε υπόψη και σχετική γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποφάσισε να ανακαλέσει την

απόφαση της ημερομηνίας 8.1.2009 για τη διεξαγωγή έρευνας και όλες τις μετέπειτα ληφθείσες αποφάσεις και να εξετάσει την πιο πάνω υπόθεση εξ ύπαρχής. Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη το υλικό το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής, κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω ανακαλούμενης απόφασης ημερομηνίας 8.1.2009 για διεξαγωγή έρευνας, έκρινε ότι το εν λόγω υλικό δικαιολογεί τη διεξαγωγή έρευνας της καταγγελίας από την Υπηρεσία και αποφασίστηκε όπως η έρευνα διεξαχθεί με βάση το υφιστάμενο κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω ανακαλούμενης απόφασης πραγματικό και νομικό καθεστώς και γίνει χρήση του υπάρχοντος στο σχετικό φάκελο υλικού. Ειδοποιήθηκαν δε σχετικά τα μέρη.

Στις 28.3.2012 η Υπηρεσία, ενεργώντας στη βάση της απόφασης της Επιτροπής, διεξήγαγε εξ ύπαρχής έρευνα της καταγγελίας με το υπάρχον στο διοικητικό φάκελο υλικό και υπέβαλε σχετικό σημείωμα με τα συμπεράσματα της.

Στις 30.3.2012 η Επιτροπή, σε συνεδρία της, εξέτασε την καταγγελία υπό το φως του σημειώματος της Υπηρεσίας με ημερομηνία 28.3.2012 και αφού μελέτησε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και συνεκτίμησε όλα τα δεδομένα και κάμνοντας χρήση του υπάρχοντος στο διοικητικό φάκελο υλικού, ομόφωνα αποφάσισε στη βάση του άρθρου 17(2) του Νόμου (Αριθμός 13(Ι)/2008) να καταρτίσει Έκθεση Αιτιάσεων,

σχετικά με την διαπιστωθείσα εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(β) και 6(1)(γ) του Νόμου από μέρους της ΑΤΗΚ.

Στις 30.4.2012 η Επιτροπή, σε συνεδρία της, εξέτασε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεων το οποίο τέθηκε ενώπιον της από την Πρόεδρο και μετά από συζήτηση του κειμένου αποφάσισε ομόφωνα να το υιοθετήσει και να το εγκρίνει. Στις 9.5.2012 η Έκθεση Αιτιάσεων κοινοποιήθηκε στην ΑΤΗΚ, σύμφωνα με το άρθρο 45 του Νόμου, καλώντας την να παραστεί στη συνεδρία της Επιτροπής στις 7.6.2012 (με κατάλληλη κοινοποίηση στο ΕΜ).

Το ενδιαφερόμενο μέρος υπέβαλε στην Επιτροπή τις γραπτές της παρατηρήσεις αναφορικά με τις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν σε βάρος της ΑΤΗΚ.

Στις 13.6.2012 η ΑΤΗΚ υπέβαλε στην Επιτροπή τις γραπτές της παρατηρήσεις αναφορικά με τις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν εναντίον της.

Τελικά στις 26.6.2012 παρουσιάστηκαν ενώπιον της Επιτροπής αντιπρόσωποι των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων δια των δικηγόρων τους και τους δόθηκε η δυνατότητα να εκφράσουν και προφορικά τις θέσεις και παρατηρήσεις τους.

Στις 26.7.2012 η Επιτροπή, σε συνεδρία της, εξέτασε τον περαιτέρω χειρισμό της εν λόγω καταγγελίας, και αφού αξιολόγησε το ενώπιον της υλικό ομόφωνα κατέληξε ότι οι πράξεις και/ή παραλήψεις της ΑΤΗΚ στοιχειοθετούν παράβαση των άρθρων 6(1) (β) και 6(1) (γ) του Νόμου και αποφάσισε να ειδοποιηθεί η ΑΤΗΚ για την πρόθεση της Επιτροπής να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, ενημερώνοντάς την για τους λόγους για τους οποίους προτίθεται να ενεργήσει με τον πιο πάνω τρόπο, και παρέχοντάς της το δικαίωμα υποβολής γραπτών παραστάσεων επί του ύψους του διοικητικού προστίμου εντός τριάντα (30) ημερών. Στις 10.8.2012 η ΑΤΗΚ ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής και στις 10.9.2012 ο δικηγόρος της ΑΤΗΚ με την επιστολή του κοινοποίησε στην Επιτροπή τις θέσεις της ΑΤΗΚ αναφορικά με την πρόθεση της Επιτροπής να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο. Στις 8.10.2012 η Επιτροπή, σε συνεδρία της, αποφάσισε ότι οι πράξεις και/ή παραλήψεις της ΑΤΗΚ στοιχειοθετούν παράβαση των άρθρων 6(1)(β) και 6(1)(γ) του Νόμου και επέβαλε στην ΑΤΗΚ διοικητικό πρόστιμο ύψους €960.000.

Η καταγγελία και η απόφαση της Επιτροπής

Το ΕΜ, αποτελεί εταιρεία παροχής τηλεφωνικών υπηρεσιών και επιθυμούσε να επεκτείνει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες με την παροχή μίας νέας υπηρεσίας, ήτοι την παροχή σύντομων μηνυμάτων υπερτιμημένης αξίας με τη χρέωση να γίνεται κατά

τον τερματισμό του μηνύματος. Για να καταστεί δυνατή η παροχή αυτής της υπηρεσίας, απευθύνθηκε στην ΑΤΗΚ, ζητώντας πρόσβαση σε υποδομή της ΑΤΗΚ, και συγκεκριμένα στο Κέντρο Αποστολής Σύντομων Γραπτών Μηνυμάτων της ΑΤΗΚ. Η ΑΤΗΚ αρνήθηκε και/ή παρέλειψε να ανταποκριθεί και ως εκ τούτου, το ΕΜ προσέφυγε στην Επιτροπή, υποβάλλοντας καταγγελία εναντίον της ΑΤΗΚ για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Η ως άνω καταγγελλόμενη συμπεριφορά εξετάστηκε υπό το πρίσμα του άρθρου 6 (1) (β) και 6(1) (γ) του Ν. 13(Ι)/2008, το οποίο προνοεί ως ακολούθως:

«6.-(1) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, που κατέχει ή κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος, ιδιαίτερα εάν η πράξη αυτή έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα -

....

(β) τον περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης, προς ζημιά των καταναλωτών

(γ) την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση

....».

Η Επιτροπή, φαίνεται να καθοδηγήθηκε στη θεώρηση της καταγγελλόμενης συμπεριφοράς από τον κανόνα των βασικών διευκολύνσεων ως έχει αναπτυχθεί νομολογιακά από το **ΔΕΕ (C-7/97, Oscar Broner, Συλλογή 1998 σελ. I-7791, Υπόθεση C-82/01 P, Aéroports de Paris v. Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2002 σελ. I-9297)** και επιβάλλει σε

επιχείρηση που είναι ιδιοκτήτης υποδομής που θεωρείται βασική/ουσιώδης για την παροχή μία υπηρεσίας να παρέχει σχετική πρόσβαση στους ανταγωνιστές της όταν η πρόσβαση είναι απαραίτητη/αναγκαία για την άσκηση της δραστηριότητας.

Ειδικότερα για το τομέα των τηλεπικοινωνιών, σχετική είναι η ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού σε συμφωνίες πρόσβασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, στην οποία η έννοια της βασικής διευκόλυνσης προσδιορίζεται ως η «διευκόλυνση ή η υποδομή που θεωρείται απαραίτητη ώστε οι καταναλωτές ή/και οι εξουσιοδοτημένοι ανταγωνιστές να μπορούν να ασκούν τις δραστηριότητές τους και η οποία δεν μπορεί να επαναληφθεί με εύλογο τρόπο».

Στη βάση του πιο πάνω νομικού πλαισίου, η Επιτροπή εξέτασε την καταγγελλόμενη συμπεριφορά, στο κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 6 του Ν.13(Ι)/2008, δηλαδή την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης εντός της σχετικής αγοράς και στη συνέχεια την ύπαρξη άρνησης παροχής, (i) με αποτέλεσμα τον περιορισμό της διάθεσης χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση, προς ζημιά των καταναλωτών (στοιχείο (β), εδάφιο (2), άρθρου 6) και/ή (i)με αποτέλεσμα την άνιση μεταχείριση (στοιχείο (γ), εδάφιο (2), άρθρου 6).

Συνεπώς ουσιώδης για την υπό εξέταση συμπεριφορά, θεωρήθηκε ο ορισμός της σχετικής αγοράς, που περιέχεται στις σελ. 26-32/57 της προσβαλλόμενης απόφασης.

Η Επιτροπή καταλήγει ως εξής (σελ.53-56):

Φύση και Σοβαρότητα Παράβασης

Η παράβαση του Νόμου συνίσταται στην άρνηση της ΑΤΗΚ να παρέχει απευθείας πρόσβαση στο Κέντρο Αποστολής Γραπτών Μηνυμάτων SMS Center της μαζί με όλες τις συναφείς υπηρεσίες που είναι απαραίτητες ώστε ένας πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών να είναι σε θέση να προσφέρει υπηρεσίες σύντομων γραπτών μηνυμάτων προστιθέμενης αξίας (Premium SMS με την χρέωση να γίνεται κατά τον τερματισμό του μηνύματος (mobile terminations), στους συνδρομητές της ΑΤΗΚ. Η εφαρμογή αυτής της πρακτικής αποτελεί παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου. Επίσης, η εφαρμογή αυτής της πρακτικής αποτελεί παράβαση του άρθρου 6(1) (γ) του Νόμου από μέρους της ΑΤΗΚ, καθότι η Thundeworx εμποδίζετο από το να προσφέρει τις υπηρεσίες που προσφέρει η ίδια η ΑΤΗΚ μέσω της Cybee, ήτοι τις συνδρομητικές υπηρεσίες και συνεπώς να τίθεται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση.

Η Επιτροπή σημειώνει το γεγονός ότι η ΑΤΗΚ την περίοδο 2005-2010, ως πάροχος υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας, κατείχε δεσπόζουσα θέση σε ότι αφορά το δίκτυο της, τόσο στην σχετική χονδρική αγορά πρόσβασης και προέλευσης κλήσεων στα δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας, όσο και στην χονδρική αγορά απόληξης (τερματισμού) κλήσεων σε μεμονωμένα δίκτυα κινητών επικοινωνιών, καθώς και σε παρεμφερείς υπηρεσίες που συνδέονται με το δίκτυο της. Η κατοχή τέτοιας δεσπόζουσας θέσης επιβαρύνει περαιτέρω την ΑΤΗΚ σε σχέση με την παράβαση του άρθρου 6(1)(β) και 6(1)(γ) του

Νόμου, λόγω της ιδιαίτερης ευθύνης (*special responsibility*) που είχε ως εταιρεία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά.

Η παράβαση του Νόμου από εταιρεία η οποία έχει ιδιαίτερη ευθύνη καθιστά τη φύση της παράβασης σοβαρότερη λόγω ακριβώς της δομής της, όπου, η σύνδεση οποιουδήποτε παρόχου υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών με το δίκτυο της ΑΤΗΚ για την παροχή υπηρεσιών στους χρήστες του δικτύου κινητής τηλεφωνίας της ΑΤΗΚ είναι απαραίτητη. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ειδική αυτή ευθύνη συνίσταται στην υποχρέωση της ΑΤΗΚ να μην εξασθενεί την ύπαρξη ανταγωνισμού, καθώς και να μην υιοθετεί συμπεριφορές ή μέτρα που δεν θα συνεπάγονταν καθ' αυτό κατάχρηση εάν είχαν υιοθετηθεί ή ληφθεί από εταιρείες μη κατέχουσες δεσπόζουσα θέση.

Σε ότι αφορά τη θέση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι η επιβολή κυρώσεων από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και το ΕΕΤΤ, μετά την παραχώρηση της υπηρεσίας υποδεικνύουν την ορθότητα και αντικειμενική δυσκολία της ΑΤΗΚ, η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι η παρούσα διαδικασία αφορά την επανεξέταση της καταγγελίας της Thunderworx ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Συνακόλουθα, η Επιτροπή δεν νομιμοποιείται να λάβει υπόψη κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών της μεταγενέστερα γεγονότα. Εξάλλου η Thunderworx δεν έχει καταδικαστεί από τις υπό αναφορά αρχές ούτε της έχει επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή σε σχέση με την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ΑΤΗΚ ως κατέχουσα δεσπόζουσα θέση και λόγω της ιδιαίτερης της ευθύνης όφειλε να ξεπεράσει κάθε εμπόδιο τεχνικής ή άλλης φύσης που καθιστούσε δυσχερή τη χρήση της υπηρεσίας *premium sms - mt* από τρίτους σε εύλογο υπό τις περιστάσεις χρόνο. Η ΑΤΗΚ, ενώ γνώριζε από το 2005 για τις τεχνικές δυσκολίες που

υπήρχαν, δηλώνοντας ότι θα πρέπει να εξευρεθούν τρόποι επίλυσης των εν λόγω προβλημάτων, εντούτοις άρχισε τις διαδικασίες επίλυση αυτών των προβλημάτων το 2009.

Το γεγονός ότι η *Thunderworx* δεν δραστηριοποιήθηκε στην αγορά όταν η ΑΤΗΚ από τις 15 Απριλίου 2010 είχε εξεύρει την τεχνική λύσης υλοποίησης της εν λόγω διευκόλυνσης, δεν μπορεί να της αποστερήσει το έννομο της συμφέρον αναφορικά με την υποβολή της καταγγελίας. Άλλωστε, η *Thunderworx* υπέβαλε καταγγελία αναφορικά με το γεγονός ότι η ΑΤΗΚ από τα τέλη Αυγούστου 2005 αρνείτο να της παρέχει την εν λόγω διευκόλυνση. Τέλος, δεν μπορεί να παραγνωρισθεί το γεγονός ότι η *Thunderworx* ως πάροχος περιεχομένου και υπηρεσιών ηλεκτρονικών 55/57 επικοινωνιών έχει το δικαίωμα ανά πάσα στιγμή να δραστηριοποιηθεί στην εν λόγω αγορά.

Διάρκεια Παράβασης

Η *Thunderworx*, με επιστολή της προς την ΑΤΗΚ είχε ζητήσει την υπηρεσία *premium SMS- Mobile Termination*, η οποία όμως την πληροφόρησε ότι το όλο θέμα τυγχάνει μελέτης καθότι πιθανή παροχή της υπηρεσίας μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στη διαχείριση των πελατών.

Ο χρόνος δημιουργίας του λογισμικού από τις 31 Αυγούστου 2005 μέχρι και το 2010 κρίνεται από την Επιτροπή πολύ μεγάλος, νοουμένου ότι από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι οι ενέργειες για επίλυση του προβλήματος από μέρους της ΑΤΗΚ είχαν αρχίσει εντός του 2009 και είχαν ολοκληρωθεί εντός του 2010, δηλαδή μόλις σε ένα έτος.

Οι παραβάσεις τερματίστηκαν περί το 2010 όταν η ΑΤΗΚ κοινοποίησε την τεχνική λύση για παροχή της ζητηθείσας υπηρεσίας προς τις ενδιαφερόμενες εταιρίες.

Η Επιτροπή, κατά την εξέταση της βαρύτητας των παραβάσεων και κατ' επέκταση του ύψους των προστίμων, έλαβε υπόψη τη διάρκεια της παράβασης, καθώς και ορισμένα ελαφρυντικά και επιβαρυντικά στοιχεία, ως ακολούθως καταγράφονται:

(α) Η Thunderworx περί το 2005 είχε ζητήσει από την ΑΤΗΚ τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών υπερτιμημένων γραπτών μηνυμάτων στους συνδρομητές της ΑΤΗΚ με τη χρέωση να γίνεται κατά τον τερματισμό του μηνύματος.

(β) Η ΑΤΗΚ κατείχε, μεταξύ άλλων, δεσπόζουσα θέση στην χονδρική αγορά πρόσβασης και προέλευσης κλήσεων στα δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας, όσο και στην χονδρική αγορά απόληξης (τερματισμού) κλήσεων σε μεμονωμένα δίκτυα κινητών επικοινωνιών, καθώς και σε παρεμφερείς υπηρεσίες που συνδέονται με το δίκτυο της, γεγονός που της δημιουργεί και ιδιαίτερη ευθύνη να μην παρακωλύει τον ανταγωνισμό. 56/57

(γ) Η ΑΤΗΚ αποτελεί οργανισμό Δημοσίου Δικαίου, οπότε αν γνωρίζει και οφείλει να γνωρίζει τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία ενός ανταγωνιστικού περιβάλλοντος.

(δ) Η ΑΤΗΚ τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής για πιθανολογούμενες παραβάσεις του νόμου αρκετές φορές, οπότε αν γνωρίζει και οφείλει να γνωρίζει τους κανόνες που διέπουν την λειτουργία ενός ανταγωνιστικού περιβάλλοντος.

(ε) Περί το 2010 η ΑΤΗΚ εξηύρε την τεχνική λύση για την υλοποίηση της ζητούμενης υπηρεσίας.

(στ) Η Thunderworx δεν προσέγγισε την ΑΤΗΚ για την υπογραφή τροποποιητικής Συμφωνία στη βάση της οποίας θα είχε τη δυνατότητα να παρέχει στους συνδρομητές της ΑΤΗΚ υπηρεσίες premium SMS-MT.

Συνεκτιμώντας όλα τα πιο πάνω, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τη φύση, τη διάρκεια και τη βαρύτητα της παράβασης σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 24(α)(i) και 42(1) του Νόμου, τον κύκλο εργασιών της ΑΤΗΚ, ο οποίος κατά το 2005 ανερχόταν στα ΛΚ 230.450 εκ (διακόσια τριάντα εκατομμύρια τετρακόσια πενήντα χιλιάδες Λίρες Κύπρου), που με τη μέση συναλλαγματική ισοτιμία της Κυπριακής Λίρας έναντι του ευρώ για το 2005 προς 1,727956 ευρώ την κυπριακή λίρα αντιστοιχεί σε €398.194.555 (τριακόσια ενενήντα οκτώ εκατομμύρια εκατόν ενενήντα τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια πενήντα πέντε ευρώ), καθώς και την αναγκαιότητα να προληφθεί επανάληψη των παραβάσεων, ομόφωνα αποφάσισε:

(Α) Αναφορικά με τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 6(1)(β) του Νόμου, την επιβολή χρηματικής ποινής στην ΑΤΗΚ, βάσει του άρθρου 24(α)(i) του Νόμου, ύψους €480,000 (τετρακόσιων ογδόντα χιλιάδων ευρώ).

(Β) Αναφορικά με τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, την επιβολή χρηματικής ποινής στην ΑΤΗΚ, βάσει του άρθρου 24(α)(i) του Νόμου, ύψους €480,000 (τετρακόσιων ογδόντα χιλιάδων ευρώ).

Λόγοι ακύρωσης

Οι αιτητές προβάλλουν πολλαπλούς λόγους ακύρωσης που μπορούν – παρά την ευρύτητα και το πολυάριθμο τους – να καταταχθούν ως εξής:

(α) Λόγοι που αφορούν τη βασιμότητα ή εγκυρότητα της διαδικασίας από το 2005 μέχρι την επίδικη απόφαση ειδικά ως προς τη δυνατότητα επανεξέτασης εκ μέρους της ΕΠΑ (Νομικοί Λόγοι Β1-Β3).

Οι αιτητές εγείρουν πρωταρχικά ισχυρισμούς αναφορικά με τη δυνατότητα της ΕΠΑ να επανεξετάσει μία «ακυρωθείσα απόφασή», στη βάση του σκεπτικού ότι η ΑΤΗΚ έχει ήδη καταδικαστεί από την Επιτροπή, με την ακυρωθείσα απόφασή, και δεν μπορεί να διώκεται και να καταδικάζεται εκ δευτέρου για το ίδιο αδίκημα, κατ' επίκληση του άρθρου 12.2 Συντάγματος. Η διαδικασία τονίζουν είναι οιονεί ποινική.

Περαιτέρω, οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που της χορηγεί ο Νόμος, καθότι τους επέβαλε πρόστιμο παρά την παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας, κατά παράβαση του άρθρου 41 του Ν. 13(Ι)/2008.

Ο κ.Χ'Ιωάννου τόνισε ακόμη πως το γεγονός ότι η Επιτροπή, μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου δεν επέστρεψε το επιβληθέν με την ακυρωθείσα απόφαση πρόστιμο, συνιστά λόγο που εμπόδιζε την επανεξέταση της υπόθεσης.

(β) Έλλειψη δέουσας έρευνας και έλλειψη ή λανθασμένη αιτιολογία (Λόγοι Β4-Β7, 8-14).

Επ'αυτών των λόγων ο ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα:

- Στο λανθασμένο, κατά την κρίση των αιτητών, ορισμό της σχετικής αγοράς από την Επιτροπή με αναφορά σε άρθρο αποφάσεων του ΔΕΕ.
- Στη λάθος κατάληξη της Επιτροπής ότι δεν υφίστατο αντικειμενική αιτιολόγηση της άρνησης των αιτητών να παράσχουν πρόσβαση στο ΕΜ, στην υποδομή που θα επέτρεπε να παρέχει την υπηρεσία σύντομων γραπτών μηνυμάτων προστιθέμενης αξίας (premium SMS-MT), με τη χρέωση του μηνύματος να γίνεται στον τερματισμό.
- Ισχυρισμός ότι δεν εδόθη δέουσα σημασία στο ότι οι αιτητές δεν δραστηριοποιούνται στη λιανική αγορά.
- Λανθασμένο προσβάλλεται το εύρημα με επιμέρους αιτιολογία που δίδεται στις σχετικές σελίδες της αγόρευσης της πλευράς των αιτητών για τη στοιχειοθέτηση της παράβασης, ήτοι της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης εντός της σχετικής αγοράς και την ύπαρξη άρνησης παροχής κ.ά. Ακόμα, σε παράλληλο επίπεδο με τα πιο πάνω, οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η ΑΤΗΚ πρόσφερε τη ζητούμενη υπηρεσία μέσω της CYBEE και θα μπορούσε το ΕΜ να

αποδειχτεί αυτό τον τρόπο πρόσβασης σε υποδομή για παροχή της ζητούμενης υπηρεσίας.

- Γενικά υποδεικνύουν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των αιτητών ότι η απόφαση πάσχει από μη δέουσα αιτιολογία.

Οι θέσεις της Δημοκρατίας και του Ε.Μ.

Η ευπαίδευτη συνήγορος της Δημοκρατίας τόσο στην ένσταση όσο και στην αγόρευση της υπεραμύνεται όχι μόνο του δικαιώματος αλλά και της υποχρέωσης επανεξέτασης της καταγγελίας μετά τις ανακλήσεις ή ακυρώσεις ανωτέρω όπως και το ότι δεν τίθεται θέμα «προθεσμιακού θανάτου» της διαδικασίας στην ΕΠΑ ενόψει του περιεχομένου του αρθ.41 του ν.13(Ι)/2008 όπως το ερμηνεύει.

Ως προς τον ισχυρισμό των αιτητών επί της σημασίας του γεγονότος ότι η Επιτροπή, μετά από την ακυρωτική απόφαση ως άνω δεν επέστρεψε ακόμη το πληρωθέν πρόστιμο και γι'αυτό οι καθ'ων η αίτηση εμποδίζονται στην επανεξέταση, η συνήγορος αναφέρει ότι πρέπει να απορριφθεί κυρίως γιατί παραβλέπει τα πραγματικά γεγονότα που περιβάλλουν την υπό εξέταση περίπτωση και γιατί η μη επιστροφή του προστίμου δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παρεμποδίζει τη διενέργεια της επανεξέτασης.

Σε σχέση με τον δεύτερο κεφάλαιο λόγο ακύρωσης (B ανωτέρω) η Δημοκρατία, δια της ευπαιδευτού δικηγόρου, αναφέρει τα ακόλουθα:

Αφενός ότι η γραπτή αγόρευση των αιτητών είναι επανάληψη των ακριβώς ομοίων θέσεων που έθεσαν ενώπιον της Επιτροπής και αφετέρου ότι η Επιτροπή αφού τα έλαβε υπόψη και τα αξιολόγησε δεόντως κατέληξε σε ορθά και αιτιολογημένα συμπεράσματα με τρόπο που το Δικαστήριο ελέγχοντας τη νομιμότητα της απόφασης της δεν δύναται και δεν πρέπει να εισέλθει στην ορθότητα των συμπερασμάτων της εφόσον ακριβώς έχουν συναχθεί εντός ευλόγων ορίων και κατόπιν δέουσας έρευνας.

Άνκαι η κα.Καλλή αναλύει επιμέρους σημεία της απόφασης (ειδικά με τον ορισμό της σχετικής αγοράς σελ.13 κ.επ., αξιολόγηση της καταγγελλόμενης συμπεριφοράς από τον κανόνα των βασικών διευκολύνσεων που έχει αναπτυχθεί νομολογιακά από το **ΔΕΕ (C-7/97, Oscar Broner, Συλλογή 1998, σελ.1-7791 κ.ά.**, περιεχόμενο υπηρεσίας κ.ά), τονίζει παράλληλα τη νομολογιακή αντίκρουση που θεμελιώθηκε σε πολλές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ότι δηλαδή κρίση της Διοίκησης σε ζητήματα τεχνικής φύσεως ή ειδικών γνώσεων είναι γενικά ανέλεγκτη. (Βλ. **Antigoni G. Eraclidou and Another v. Compensation Officer, (Minister of Labour and Social Insurance) (1968) 3 C.L.R. 44, σελ. 54. Stavrinou v. Republic**

(1986) 3 C.L.R. 1195. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 227. Κυριακοπούλου «Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον», 4η Έκδοση, Τόμος Γ΄, σελ. 376). Το Δικαστήριο εξετάζει, βέβαια, εάν η Διοίκηση ενήργησε σύμφωνα με το Σύνταγμα και το Νόμο και αν άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια χωρίς υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας (Βλ., επίσης, **Crown Insur. Agencies Ltd. v. Δημοκρατίας κ.ά. (1990) 3 A.A.Δ. 546**).

Γίνεται επίσης παραπομπή στην υπόθεση **Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. DIGICOM LTD, (2011)3A 9**, όπου το Δικαστήριο τόνισε:

«Με κάθε εκτίμηση προς τον αδελφό μας Δικαστή δε συμφωνούμε με τη διαπίστωσή του ως προς το πιο πάνω ζήτημα. Είναι γνωστό νομολογιακά ότι το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται, για σκοπούς ελέγχου της νομιμότητας μιας απόφασης, σε λεπτομέρειες που αφορούν τεχνοεπιστημονικά θέματα. Αυτά εμπίπτουν στην αποκλειστική σφαίρα της διοίκησης και ελέγχονται μόνο σε περίπτωση ύπαρξης κακοπιστίας ή εμφανούς παράβασης νόμου - (βλ., μεταξύ άλλων, **Ε. Φιλίππου Λτδ. v. Δημοκρατίας (2004) 3 A.A.Δ. 389, Πιερίδη v. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (2007) 3 A.A.Δ. 543 και Στόρεϋ v. Δημοκρατίας (2008) 3 A.A.Δ. 113**).

Καθώς και στην υπόθεση **Άκης Ιωάννου v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού, Υπόθεση Αρ. 612/2009 ημερ. 23/9/2010**, στην οποία επίσης τέθηκε ισχυρισμός για λανθασμένο ορισμό της αγοράς, τον οποίο το Δικαστήριο απέρριψε σχολιάζοντας ότι:

«Επισημαίνω ότι η ανάλυση της αγοράς είναι και θέμα τεχνικής φύσης και η εξουσία του δικαστηρίου τούτου για αναθεώρηση της απόφασης είναι περιορισμένη.».

Ο κ.Πολυβίου για το ενδιαφερόμενο μέρος υιοθετώντας τις θέσεις της Δημοκρατίας, έδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα στο θέμα της δυνατότητας επανεξέτασης, στην ύπαρξη δέουσας αιτιολογίας και στα όρια του δικαστικού ελέγχου.

Εξέταση λόγων και συμπεράσματα

Ο πρώτος πυλώνας λόγων ακύρωσης ως εκ της φύσεως του πρέπει να εξεταστεί πρώτα απ' ο,τιδήποτε άλλο, αφού η αποδοχή του θα σηματοδοτούσε το τέρμα της προσφυγής δια της απόρριψης της.

Τίθεται λοιπόν θεμελιακό το ερώτημα αν η Διοίκηση μπορούσε να επανεξετάσει την υπόθεση αυτή. Δεν θα συμφωνήσω με την απόλυτη προσέγγιση της κας.Καλλή ότι σε κάθε περίπτωση ακύρωσης έπεται επανεξέταση που είναι όχι μόνο δικαίωμα αλλά και καθήκον της Διοίκησης.

Η υποχρέωση της Διοίκησης για επανεξέταση βέβαια είναι συνυφασμένη με την υποχρέωση συμμόρφωσης (βλ. **αρθ.58 του**

N.158(I)/99 και Δημοκρατία ν. Κοντογιώργη (2001) 3 Α.Α.Δ. 1037).

Όμως αυτή η υποχρέωση δεν λειτουργεί το ίδιο όταν πρόκειται για πειθαρχική ή συναφούς φύσεως δικαιοδοσία όπου επιβάλλεται ένα είδος κύρωσης, όπως είναι φυσικά η επιβολή διοικητικού προστίμου.

Με όλο το σεβασμό προς την ευπαίδευτη συνήγορο από τις υποθέσεις **Re Παμπίνο Χαραλάμπους (1991)1 Α.Α.Δ. 677**, και **Medcon Hellas S.A. (2002) 1 Α.Α.Δ. 1476**, δεν προκύπτει τέτοια αρχή. Το θέμα στις υποθέσεις αυτές εξετάζετο μόνο ως προς τη δυνατότητα έκδοσης προνομιακού εντάλματος, για να διαπιστωθεί - και ορθά βεβαίως - ότι πρόκειται για διοικητικό όργανο (η ΕΠΑ) και η φύση της λειτουργίας της διοικητική. Δεν υπάρχει διαφωνία επ'αυτού.

Το θέμα όμως εδώ είναι διαφορετικό και αφορά ουσιαστικά στον κίνδυνο που είχε – είτε άτομο είτε οργανισμός - να υποστεί καταδίκη (διοικητικής κύρωσης) για τα ίδια γεγονότα, δυο φορές.

Εφόσον κρίνεται ως πειθαρχική-κυρωτική η διαδικασία σίγουρα τυγχάνουν εφαρμογής οι διασφαλίσεις του αρθ.12.5 του Συντάγματος και οι κανόνες φυσικής δικαιοσύνης (βλ. **Φιλίππου**

ν. Πειθαρχικού Συμβουλίου, Πειθ.Εφ. 2/99 (2000)1Γ Α.Α.Δ. 1839).

Εφόσον περαιτέρω, η ακύρωση συντελέστηκε εκ του αναρμοδίου ως εκ της παράνομης σύνθεσης σώματος, η επανεξέταση μπορεί να γίνει (βλ.**Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου «Αι Συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως έναντι της Διοικήσεως» σελ.51)**)

Καταληκτικά και έχοντας πάντα υπόψη τα πιο πάνω για τον κίνδυνο καταδίκης, παρατηρώ ότι στις πειθαρχικού τύπου διαδικασίες ή κυρωτικές, η δυνατότητα επανεξέτασης συναρτάται με τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης και δη το λόγο του πρώτου ακυρωτικού αποτελέσματος, ή της ανάκλησης αφού εν προκειμένω ισχύουν και τα δύο.

Η ανάκληση της διαδικασίας έναρξης της καταγγελίας (χωρίς ωστόσο τελικό αποτέλεσμα) έγινε λόγω αλλαγής ή προβλήματος στη σύνθεση της Επιτροπής. Ήταν θεμιτή ενέργεια. Όπως δε είναι γνωστό:

«Η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης ενεργεί εξ υπαρχής (ex tunc) και επιφέρει εξαφάνιση του αντικειμένου της, δηλαδή της διοικητικής πράξης που ανακαλείται.» **(Χριστ. Καγιάς & Υιοί Λτδ ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 3329, 3333.**

Όσο για τη δεύτερη φάση, αυτή της ακύρωσης, η οποία και δηλώθηκε στο Δικαστήριο ενόψει του παράνομου του διορισμού της Προεδρίας της Επιτροπής, καθιστούσε την πράξη πλημμελή ως εκ της μη ύπαρξης αρμοδιότητας και συνεπώς δεν δημιουργούσε κίνδυνο καταδίκης.

Έχοντας λοιπόν υπόψη τα ειδικά περιστατικά της υπόθεσης από την καταγγελία το 2005 και στη συνέχεια, από οργανισμό που σαφώς και είχε έννομο συμφέρον έγερσης της διαδικασίας, όπως προκύπτει από το αρθ.35 του Ν.13(Ι)/2008 και περαιτέρω ότι η ανάκληση συνιστούσε επανάληψη της διαδικασίας (χωρίς να είχε προηγηθεί απόφαση), ενώ η ακύρωση «άγγιζε» λόγο εκτός των γεγονότων της καταγγελίας αλλά αφορούσε το διορισμό του Προέδρου, θεωρώ ότι οι περιστάσεις εν προκειμένω επιτρέπουν και εν τίνι τρόπω επιβάλλουν την επανεξέταση, παρά το χρόνο που παρήλθε (βλ. **Ελαιουργία Πεττεμερίδη ν. Δημοκρατία (2006)3 Α.Α.Δ. 687**, όπου κρίθηκε ορθή η επανεξέταση παρά τη μεγάλη και αδικαιολόγητη καθυστέρηση).

Στο ίδιο πλαίσιο, δεν θεωρώ ότι η μη επιστροφή (μέχρι τώρα) του πρώτου (ακυρωθέντος) προστίμου δημιουργεί κώλυμα οποιουδήποτε είδους.

Σε σχέση δε με την προθεσμία και την προβαλλόμενη παραγραφή εκ μέρους των αιτητών, σημαντικό είναι να τεθεί το άρθρο 41 του Νόμου (Ν.13(Ι)/2008).

«41.-(1) Η Επιτροπή αποστερείται της εξουσίας προς επιβολή διοικητικών προστίμων για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος Νόμου και/ή του ενωσιακού δικαίου του ανταγωνισμού, εάν δεν ασκήσει την εξουσία αυτή εντός των ακόλουθων προθεσμιών:

(α) εντός τριών (3) ετών, προκειμένου περί παραβάσεων των διατάξεων αναφορικά με το αίτημα παροχής πληροφοριών ή τη διενέργεια ερευνών, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στα άρθρα 30, 31 και 32Α,

(β) εντός πέντε (5) ετών, προκειμένου περί των υπόλοιπων παραβάσεων.

(2) Η προθεσμία προσμετράται από την ημέρα που συντελέστηκε η παράβαση, σε περίπτωση δε κατ' εξακολούθηση ή κατ' επανάληψη παράβασης από την ημέρα που έπαυσε η παράβαση.

(3) Η προθεσμία διακόπτεται από κάθε πράξη της Επιτροπής, η οποία αποβλέπει στη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας ή σε διαδικασία εξέτασης πιθανολογούμενης παράβασης των διατάξεων του παρόντος Νόμου. Στις πράξεις αυτές συγκαταλέγονται ιδίως-

(α) η κίνηση διαδικασίας εξέτασης από μέρους της Επιτροπής, σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 17·

(β) το γραπτό αίτημα της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών, σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 30·

(γ) η γραπτή εντολή της Επιτροπής για έρευνα σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 31·

(δ) η γραπτή εντολή της Επιτροπής για έρευνα σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 32Α.

(4) Η προθεσμία αρχίζει εκ νέου μετά από κάθε διακοπή.

(5) Η προθεσμία που ισχύει για την επιβολή διοικητικών προστίμων αναστέλλεται για όσο καιρό η απόφαση της Επιτροπής αποτελεί αντικείμενο εκκρεμούσας διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.»

Όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, η προθεσμία δεν υπολογίζεται από την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας, αλλά από *«την ημέρα που συντελέστηκε η παράβαση, σε περίπτωση δε κατ' εξακολούθηση ή κατ' επανάληψη παράβασης από την ημέρα που έπαυσε η παράβαση»* (εδάφιο 2). Συνεπώς στην υπό εξέταση υπόθεση, όπως τονίζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, (βλ. πιο πάνω), δεδομένου ότι επρόκειτο για συνεχιζόμενη παράβαση, η ημερομηνία προσμετρείται από τη στιγμή που τερματίστηκε η παράβαση, ήτοι την 15/4/2010 όταν η ΑΤΗΚ κοινοποίησε στο ΕΜ την τεχνική λύση για τον τερματισμό σύντομων μηνυμάτων προστιθέμενης αξίας, με την χρέωση του μηνύματος να γίνεται στον τερματισμό.

Ως εκ των ανωτέρω, λαμβανομένων υπόψη των όσων προβλέπονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 41, είναι σαφές ότι τα πέντε έτη δεν παρήλθαν, καθότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στις 8/10/2012.

Ακόμη, έχει δίκαιο η κα.Καλλή στο επιχείρημα ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός των αιτητών παραβλέπει και τα όσα προβλέπονται στο εδάφιο 3 του άρθρου 41, το οποίο ορίζει ότι η εν λόγω προθεσμία διακόπτεται με την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 17(1) του Ν. 13(Ι)/2008. Συνεπώς, από τη στιγμή που η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον μίας επιχείρησης και προβαίνει στον καταρτισμό έκθεσης αιτιάσεων, η

προθεσμία διακόπτεται. Κατ' επέκταση στις 30.3.2012 που η Επιτροπή έλαβε την απόφαση της για κίνηση της διαδικασίας βάση του άρθρου 17(1) του Ν.13(Ι)/2008, η προθεσμία διακόπηκε.

Οι πιο πάνω λοιπόν αιτιάσεις που αφορούν τον πρώτο πυλώνα λόγων ακυρώσεως απορρίπτονται.

Προχωρώ στο δεύτερο πυλώνα λόγων που αφορά τον ισχυρισμό – θέση για έλλειψη δέουσας έρευνας κ.ά. συναφών λόγων.

Έχω εξετάσει την επίδικη απόφαση υπό το πρίσμα των ισχυρισμών της αίτησης, πάντα στο πλαίσιο που το παρόν Δικαστήριο, ως αναθεωρητικό και όχι ως Δικαστήριο ουσίας, μπορεί να επέμβει.

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε μια διοικητική πράξη αν από τα ενώπιον του γεγονότα προκύπτει ότι η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Δεν έχω αμφιβολία από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιώδη γεγονότα και συνεκτίμησε όλα τα αναγκαία στοιχεία που αποτελούσαν το σχετικό διοικητικό φάκελο, αφού έδωσε ευκαιρία στους αιτητές να προβάλουν γραπτώς και προφορικώς τις θέσεις

τους. Οι ισχυρισμοί που έθεσαν οι αιτητές αξιολογήθηκαν και προσμετρήθηκαν ανάλογα. Η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια και διατύπωσε την εκτίμηση της κατά τρόπο αιτιολογημένο και εύλογα επιτρεπτό.

Σε μέγιστο βαθμό η ανάλυση της Επιτροπής αφορούσε τεχνικά θέματα και σ' αυτό τον τομέα δεν θεωρώ ότι το Δικαστήριο δύναται να επέμβει αφού κατά τα λοιπά ο έλεγχος της πράξης ανέδειξε εύλογα επιτρεπτή την κρίση της Διοίκησης αλλά και οι αιτητές σε κανένα σημείο δεν κατόρθωσαν να πείσουν το Δικαστήριο ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή άλλως πως.

Η προσφυγή απορρίπτεται, η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Έξοδα εκ ποσού €2,000 υπέρ των καθ' ύλην αιτητών και εναντίον των αιτητών.

Τ. Ψαρά- Μιλτιάδου,

Δ.